

JUDr. PAVEL BLAŽEK, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

V Praze dne
Čj. **905/2012-OD-SPZ**

Nejvyšší soud ČR
Burešova 20
657 37 Brno

Věc: obv. J. I. – stížnost pro porušení zákona

Příloha: trestní spis Okresního soudu v Tachově sp. zn. 2 T 47/2003
opis rozhodnutí Okresního soudu v Pardubicích ze dne 3.7.2012
sp. zn. 24 PP 203/2008
opis rozhodnutí Krajského soudu v Hradci Králové-pobočka
v Pardubicích ze dne 4.9.2012 sp. zn. 13 To 395/2012

Podle § 266 odst. 1 tr. ř. podávám ve prospěch obviněného J. I., nar. ... v ..., bytem ..., t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody v jiné trestní věci ve věznici v P.,

stížnost pro porušení zákona

proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 8. 6. 2006 pod č. j. 50 To 179/2006–450, který rozhodoval jako odvolací soud v trestní věci projednávané u Okresního soudu v Tachově pod sp. zn. 2 T 47/2003.

Rozsudkem senátu Okresního soudu v Tachově ze dne 1. 2. 2006 pod č. j. 2 T 47/2003 – 410 byl obviněný J. I. uznán vinným trestným činem ublížení na zdraví podle § 222 odst. 1 tr. zák. (zde i v dalším textu míněn zákon č. 140/1961 Sb., úč. do 31.12.2009).

Trestného činu se obviněný podle výroku o vině dopustil tím, že dne 6. 5. 2000 kolem 03.00 hodin v D. v pronajatém bytě v ulici K. č. p. 179 fyzicky napadl H. V., a to údery pěstí do obličeje a dalších částí těla, údery skleněným popelníkem do hlavy a následně bodnutím nezjištěným nožem do levé části hrudníku a způsobil jí bodnou ránu vlevo vpředu na hrudníku s vbodem délky kolem 20 mm na spojnici přední podpažní čáry a 8. mezižebří, tržnou ránu délky kolem 20 mm na čele a další v týlní krajině, které dosahovaly až ke kosti, blíže nepopsané krevní podlitiny v obličeji, převážně vlevo a vlevo na krku, krevní podlitiny na horních končetinách, ranku délky 10 mm na levé paži, pokousané rty a dále bylo vysloveno podezření na otřes mozku, když poškozená byla hospitalizována od 6.5.2000 do 12.5.2000 v Nemocnici D., kdy byla propuštěna do domácího léčení.

Za tento trestný čin a za trestný čin podílnictví podle § 251 odst. 1 písm. a) tr. zák., za který byl odsouzen rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 22.8.2003 č. j. 5 T 5/2001–305 ve znění rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 13.5.2004 č. j. 4 To 54/2004 – 3254, byl obviněnému I. podle § 222 odst. 1 tr. zák. za užití § 35 odst. 2 tr. zák. uložen souhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 30 měsíců, pro jehož výkon byl podle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zák. zařazen do věznice s ostrahou. Současně byl zrušen výrok o trestu z rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 13.5.2004 pod č. j. 4 To 54/2004 – 3254, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 tr. ř. byl obviněný zavázán zaplatit na náhradu škody poškozené H.V. částku 4.220 Kč a Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR částku 18.518 Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr. ř. byla poškozená H. V. odkázána se zbytkem nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 8.6.2006 pod č. j. 50 To 179/2006–450 bylo odvolání obviněného zamítnuto jako nedůvodné podle § 256 tr. řádu.

Usnesením Nejvyššího soudu ČR ze dne 15.11.2006 pod sp. zn. 8 Tdo 1348/2006 pak bylo podle § 265i odst. 1 písm. b) tr. řádu odmítnuto dovolání obviněného, neboť bylo fakticky podáno z důvodu, které zákon jako důvod dovolací nepřipouští.

Usnesením Okresního soudu v Pardubicích ze dne 2.9.2008 sp. zn. 24 PP 203/2008 bylo podle § 331 odst. 1 tr. řádu a § 61 odst. 1 písm. a) tr. zákona rozhodnuto, že se J. I. podmíněně propouští z výkonu trestu odnětí svobody uloženého mu rozsudkem Okresního soudu v Domažlicích ze dne 6.6.2006 sp. zn. 1 T 119/2005 a rozsudkem Okresního soudu v Tachově ze dne 1.2.2006 sp. zn. 2 T 47/2003, přičemž mu byla stanovena zkušební doba v trvání 3 let a nad obviněným byl vysloven dohled s tím, že jako zvláštní podmínka pro osvědčení se stanoví obviněnému povinnost, aby podle svých sil a možností uhradil škodu způsobenou trestným činem. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 2.9.2008. Usnesením téhož soudu ze dne 3.7.2012 sp. zn. 24 PP 203/2008 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 4.9.2012 sp. zn. 13 To 395/2012 bylo rozhodnuto, že J. I. zbytek trestu odnětí svobody ve výměře 634 dní vykoná.

Usnesením Krajského soudu v Plzni, jako soudu odvolacího, ze dne 8. 6. 2006 č. j. 50 To 179/2006–450 byl porušen zákon v ustanovení § 30 odst. 2 tr. řádu, v tehdy účinném znění, a to v neprospěch obviněného J. I.

Podle § 30 odst. 2, věty druhé, tr. řádu, v tehdy účinném znění, byl po podání obžaloby vyloučen z vykonávání úkonů trestního řízení soudce, který v projednávané věci v přípravném řízení nařídil domovní prohlídku, vydal příkaz k zatčení nebo rozhodoval o vazbě osoby, na niž byla poté podána obžaloba.

Jak mimo jiné vyplývá z obsahu spisu, soudce Okresního soudu v Domažlicích Mgr. F. P. dne 6. 5. 2000 pod sp. zn. 2 Nt 327/2000 nařídil podle § 83 odst. 1 tr. řádu domovní prohlídku v trestní věci J. I., tehdy v postavení podezřelého z trestného činu ublížení na zdraví podle § 222 odst. 1 tr. zák., a to v bytě na adrese D., ulice K. č. p. 178, kde se v podnájmu zdržovali obviněný a poškozená.

Dne 25.6.2002 pak bylo zahájeno trestní stíhání obviněného J. I. pro trestný čin ublížení na zdraví podle § 222 odst. 1 tr. zák. (viz č. l. 170 p. v.) a dne 5.2.2003 byla na

obviněného podána pro tento trestný čin obžaloba u Okresního soudu v Domažlicích (č. I. 164 tr. spisu).

Trestní věc byla prvotně přidělena soudci Mgr. F. P., přičemž dne 10.2.2003 rozhodl senát podle § 31 odst. 1 tr. řádu, že je Mgr. F. P. vyloučen z vykonávání úkonů trestního řízení v trestní věci obviněného J. I., vedené u Okresního soudu v Domažlicích pod sp. zn. 2 T 15/2003, a to právě z důvodu uvedeného v § 30 odst. 2, větě druhé, tr. řádu, neboť v přípravném řízení nařídil předmětnou domovní prohlídku. Právní moci toto usnesení nabylo dnem 18.2.2003.

Trestní věc obviněného byla proto u Okresního soudu v Domažlicích přidělena soudkyni JUDr. E. D., která byla z věci rovněž usnesením senátu ze dne 27. 2. 2003 pod č. j. 2 T 15/2003 – 174 vyloučena z důvodu podle § 30 odst. 1, 2, věty druhé, tr. řádu (právní moc usnesení nastala dnem 11. 3. 2003), a protože u Okresního soudu v Domažlicích nebylo již dalšího trestního soudce, byla trestní věc obviněného J. I. usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 18. 3. 2003 pod sp. zn. 7 Nt 514/2003 podle § 25 tr. řádu odňata Okresnímu soudu v Domažlicích a současně přikázána Okresnímu soudu v Tachově, u něhož poté byla věc projednávána pod sp. zn. 2 T 47/2003 a dne 1.2.2006 byl vynesena rozsudek soudu I. stupně, který byl napaden odvoláním obviněného.

Odvolací soud rozhodoval v senátě ve složení – předseda senátu JUDr. M. S.a soudci JUDr. D. V. a Mgr. F. P. Z této skutečnosti je tedy zřejmé, že soudce Mgr. F. P. byl členem ve věci rozhodujícího senátu odvolacího soudu, ačkoli byl ve věci vyloučen z úkonů trestního řízení z důvodu uvedeného v § 30 odst. 2, větě druhé, tr. řádu, v tehdy účinném znění, neboť ve věci nařídil domovní prohlídku u obviněného J. I., a proto z tohoto důvodu byl také z projednávání předmětné trestní věci u soudu I. stupně pravomocně senátem vyloučen.

S ohledem na shora uvedené proto **navrhují**, aby Nejvyšší soud České republiky:

1. podle § 268 odst. 2 tr. řádu vyslovil, že usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 8. 6. 2006 pod č. j. 50 To 179/2006–450, jako soudu odvolacího, ve věci vedené u Okresního soudu v Tachově pod sp. zn. 2 T 47/2003, byl porušen zákon v ustanovení § 30 odst. 2 tr. řádu, v tehdy účinném znění, a to v neprospěch obviněného J. I.;
2. podle § 269 odst. 2 tr. řádu napadené rozhodnutí zrušil, jakož i všechna další rozhodnutí na zrušené rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu;
3. a dále postupoval podle § 270 odst. 1 tr. řádu a přikázal Krajskému soudu v Plzni, aby věc v rozsahu zrušení znovu projednal a rozhodl.

Nejvyšší soud rozhodl pod sp. zn.: [7 Tz 106/2012](#)